

PIERWSZY DZIEŃ
PRÓBNEGO EGZAMINU RADCOWSKIEGO
1 MARCA 2024 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer wpisu aplikanta na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
2. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer wpisu aplikanta na pierwszej stronie zadania oraz w nagłówku, który powinien być na każdej stronie pracy pisemnej.
3. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
4. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
5. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 32 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Organizatora.

Informacje dla zdających

1. Jako obrońca oskarżonego Tadeusza Troskliwego r. pr. Maria Mejer po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować apelację, albo – w przypadku uznania, że nie ma podstaw do jej wniesienia – proszę sporządzić opinię prawną.
2. Sporządzając apelację lub opinię należy ją podpisać imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
3. W razie wniesienia apelacji należy przyjąć, że właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział Karny Odwoławczy, al. „Solidarności” 127, 00-898 Warszawa.
4. Należy przyjąć, że:
 - a) wszystkie pouczenia są pełne i prawidłowe, a odpowiednie zawiadomienia i wezwania są pełne i prawidłowe, o ile co innego nie wynika z informacji zawartych w treści kazusu;
 - b) na wszystkich dokumentach zawartych w aktach sprawy znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób oraz prawidłowo oznaczone numery kart postępowania;
 - c) sprawa została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie VIII Wydziale Karnym pod sygn. VIII K 1111/23 (adres: ul. Ogrodowa 51A, 00-873 Warszawa);
 - d) w aktach znajdują się:
 - i. faktura VAT nr 035098/2023 wystawiona 29.09.2023 r. przez Kosmitex sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Chełmska 46B lok. 42, 00-724, wystawiona na dane Kancelaria Radcy Prawnego Marianna Malińska, ul. Łużycka 30 lok. 110, NIP (podano prawidłowo), REGON (podano prawidłowo), dokumentująca sprzedaż dysku TRANSCEND ESD310C 2TB SSD za cenę 749,00 zł, złożona do akt przez Mariannę Malińską 10.10.2023 r. (**dalej: faktura VAT**);
 - ii. wydruk z portalu Facebook, adres <https://www.facebook.com/troskliwy1122> z 9.10.2023 r., przedstawiający wizerunek twarzy mężczyzny i nazwę profilu „Tadeusz Troskliwy”, złożony do akt przez Mariannę Malińską 10.10.2023 r. (**dalej: wydruk z portalu Facebook**);
 - iii. informacja z Krajowego Rejestru Karnego z 6.11.2023 r. z której wynika, że Tadeusz Troskliwy nie był karany ani też nie został wobec niego wydany wyrok warunkowo umarzający postępowanie (**dalej: informacja KRK**);
 - iv. postanowienie z 6.11.2023 r. prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie Manfreda Majzelczyka o zamknięciu śledztwa;
 - v. dołączony do aktu oskarżenia z 7.11.2023 r., zgodnie z art. 333 § 3 k.p.k., wykaz danych adresowych;
 - vi. informacja o skierowaniu sprawy przez System Losowego Przydziału Spraw do VIII Wydziału Karnego, referent sprawy: SSR Jan Jakubowicz;
 - vii. zarządzenia i informacje o doręczeniu aktu oskarżenia (doręczenie nastąpiło we właściwym terminie);
 - viii. zarządzenie z 4.12.2023 r. o wyznaczeniu rozprawy głównej na 5.02.2024 r., doręczone oskarżonemu 18.01.2024 r.
5. Data apelacji lub opinii powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

6. 8.02.2024 r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie VIII Wydziału Karnego wpłynęło pismo obejmujące zgłoszenie się obrończyni oskarżonego Tadeusza Troskliwego – r. pr. Marii Mejer (podano w nim dane: Kancelaria Radcy Prawnego Maria Mejer, ul. Zoltana Baló 130 lok. 10, 02-793 Warszawa, tel. +48 909 909 909, fax +48 22 090 09 09, e-mail kancelaria@mejer.pl) wraz z datowanym na 8.02.2024 r. upoważnieniem do obrony oraz wnioskiem o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem w całości, tj. co do wszystkich rozstrzygnięć dot. Tadeusza Troskliwego.
7. Udzielając upoważnienia do obrony Tadeusz Troskliwy zastrzegł, że w wypadku stwierdzenia przez obrońcę możliwości zaskarżenia wyroku chociażby w części, żąda sporządzenia apelacji, a nie opinii prawnej.
8. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony r. pr. Marii Mejer na adres jej kancelarii 26.02.2024 r.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY
ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Warszawa, 10 października 2023 r., godz. 9.10

Marianna Malińska

(imię i nazwisko świadka)

Na podstawie art. 177 § 1 k.p.k., art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. i art. 304a k.p.k.

Manfred Majzelczyk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie bez udziału protokolanta

przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka ustalono na podstawie dowodu osobistego (*seria i numer oraz organ, który go wydał podane prawidłowo*)

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), fałszywe oskarżenie (art. 234 k.k.) i zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie (art. 238 k.k.)

co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.).

Świadka pouczone również o uprawnieniach z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Marianna Malińska**

Imiona rodziców: Mateusz i Malina z d. Maszkiewicz

Data i miejsce urodzenia: 27 czerwca 1983 r., Małastów

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.)

Zajęcie: radca prawny

Wykształcenie: wyższe

Karalność za fałszywe zeznania lub fałszywe oskarżenie: niekarany

Stosunek do stron: obca

Świadek zeznaje:

Jestem radczynią prawną prowadzącą indywidualną, jednoosobową kancelarię w Warszawie, na Mokotowie, przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110. Poza praktyką radcowską zajmuję się też szkoleniem aplikantów z zakresu prawa karnego. Jestem również autorką niektórych kazusów egzaminacyjnych na kolokwium z tego przedmiotu, które odbywa się na II roku aplikacji. Uchodzi ono, nie wiedzieć czemu, za bardzo trudne. W zasadzie mówi się, że jak ktoś karne zda, to egzamin zawodowy ma w kieszeni. W sumie jest to prawda, i po części zasługa tego, że maczam w tym swoje ubabrane krwią niewinnych palce. *Na pytanie przesłuchującego:* to taka metafora, która bierze się stąd, że mówią o nas, karnistach, „krwawa Marianna”, „krwawa Michalina” i temu podobne. Mówię o tym nie „od czapy”, jak sugeruje pan prokurator, ale dlatego, że ma to związek z przestępstwem. *Świadek w dalszym ciągu:* więc wiedzą notoryjną wśród aplikantek i aplikantów jest to, że układam niektóre kazusy egzaminacyjne na kolokwium. W tym roku przygotowuję kazus na termin poprawkowy, który odbywa się 17 października 2023 r., i ta wiedza musiała jakoś do nieszczęsnych poprawkowiczów dotrzeć.

Jest to domniemanie, ale niebezpodstawne. Otóż na początku września tego roku na numer telefonu komórkowego, który widnieje na mojej stronie internetowej, zadzwonił z numeru 797 797 797 człowiek, który przedstawił się jako Tadeusz Miś i poprosił o konsultacje w sprawie karnej. Byłam wtedy na urlopie, więc zaproponowałam spotkanie w poniedziałek 18 września o godzinie 16.00 w siedzibie kancelarii. Rozmówca na ten termin przystał i rzeczywiście pojawił się o umówionej porze. Było to mężczyzna lat około 60, znacznie niższy ode mnie, mający pewnie około 160 cm wzrostu, przy moich 175. Był ubrany normalnie, łysiał, nosił okulary korekcyjne, grube jak denka od butelek. Wyglądał jak Bubbles, bohater serialu „Chłopaki z baraków”, tyle że 20 lat później. On się przywitał i zaczął rozmowę, że niby przyszedł w sprawie syna, który ma jakieś kłopoty, ale strasznie się przy tej niezbornej opowieści wiercił i rozglądał po kancelarii. Fraza mu się zdecydowanie nie kleiła, więc zapytałam konkretnie, o co chodzi. Otrzymałam wówczas odpowiedź, która przypominała mi starą obrończą zasadę „nie pytaj, bo się dopytasz”. Okazało się mianowicie, że pan ten przyszedł w pewnym sensie wstawić się za synem, który niedługo ma przystąpić do kolokwium poprawkowego z prawa karnego, i prosić o, jak to ujął, o „pomoc dydaktyczną”. Zapytałam nieopatrznie po raz kolejny, co przez to jakże piękne sformułowanie rozumie, a on powiedział, że chodzi o to, że on będzie we wszystkich mediach społecznościowych i wyszukiwarkach internetowych pisał, że jestem najlepszą radczynią w mieście, jeżeli tylko mu powiem, co na tym kolokwium będzie, a on już swojemu synkowi Tomciowi, który ma przystępować do poprawki z karnego, wszystko ładnie przekaże, i to będzie taka piękna niespodzianka. Zaczął mnie o to błagać ze łzami w oczach, ale byłam w stanie tylko powiedzieć, że ma się wynosić, natomiast jeżeli nie wyjdzie, to zawiadomię Policję, a z pewnością taka wizyta ani jemu, ani synkowi nie pomoże. On wtedy rzucił się na kolana i zaczął jeszcze upiorniej zawodzić, że to przecież nic złego, gdy ojciec się troszczy o syna, że ród i nazwisko zobowiązują, żebym okazała serce, bo inaczej mu syna z aplikacji wyrzucą. To spowodowało, że już nieco mniej uprzejmie kazałam mu szybko sobie pójść. Niewykluczone, że ja to ujęłam jednym słowem, którego przed sądem bym nie wypowiedziała. On wówczas wstał i wyszedł, ale musiał po drodze zauważyć, że w moim gabinecie wśród papierzyk leży kartka A4, w nagłówku której czerwonym flamastrem było napisane „Kolokwium karne 17.10.2023” i moje odręczne notatki. Ja na tej kartce zapisałam, jakie zarzuty i wnioski apelacyjne będą stanowiły zasadniczą treść opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych. Taki dokument jest ogromnie ważny, bo zawiera kluczowe z punktu widzenia rozwiązania kwestie. Wielu dałoby się za taką kartkę pokroić, i do tej grupy osób zapewne należał pan Miś, ponieważ po chwili do kancelarii wrócił. Ja stałam wówczas przy biurku, a on wbiegł przez mały hol, gdzie jest komputer stacjonarny z drukarką i wieszak na płaszcze klientów oraz szafki z dokumentami, wparował do mojego gabinetu i wrzasnął, że ja nie wiem, na co go stać, i mam mu tę kartkę z napisem „Kolokwium” oddać, bo jak nie oddam, a jak syn obleje karne, to coś sobie zrobi. Zapytałam co niby, a on odpowiedział, że robi sobie krzywdę i będę go miała na swoim czarnym, paskudnym, radcowskim sumieniu. Trząsł się cały i był purpurowy. Ja się przestraszyłam, że jak tak dalej pójdzie, to będzie miał wylew, on naprawdę potwornie wyglądał. *Na pytanie przesłuchującego:* ja to się go nie bałam, bo takich pacjentów na salach sądowych już wielu widywałam, zwłaszcza kiedy proszą o przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności, albo na posiedzeniach aresztowych. Nie zrobiło to na mnie specjalnego wrażenia, więc wzięłam go za fraki i wyrzuciłam z kancelarii, a potem zamknęłam drzwi na klucz, który otwiera zamek podklamkowy. Zastanawiałam się potem, czy od razu wzywać policję, ale uznałam, że muszę to gruntownie przemyśleć, ponieważ jak się człowiek śpieszy, to się diabeł cieszy, i wróciłam do pracy. Zazwyczaj po powrocie z urlopu mam mnóstwo rzeczy do nadrobienia, i jak tak się zajęłam bieżączką, to już przestałam o tym zdarzeniu myśleć. Tak było aż do wczoraj. Z reguły w poniedziałek, o ile nie mam sądu, jestem w kancelarii od 9 do 18. Nie miałam akurat wczoraj zaplanowanego ani sądu, ani spotkań, dlatego najprawdopodobniej po przyjściu do kancelarii

zamknęłam drzwi na klucz. Przez ten czas przebywałam głównie w gabinecie, do holu wychodziłam tylko po wydruki oraz dokumenty, no i po drodze do łazienki, bo wejście do niej jest właśnie z holu. Około 16 wyszłam z gabinetu do holu po teczkę z notatkami do kazusu na to nieszczęsne kolokwium aplikacyjne, o którym już mówiłam. W tej teczce, poza wspomnianą już kartką z notatkami, był przenośny dysk zewnętrzny firmy Transcend o pojemności 2 TB, w takiej zminiaturyzowanej formie, wyglądający jak pendrive. Na tym dysku, który kupiłam 29 września 2023 r. w sklepie RTV Kosmitex sp. z o.o. przy Chełmskiej za 749 złotych, były pliki z kazusem i opisem istotnych zagadnień egzaminacyjnych. Mam ze sobą dowód zakupu dysku. *W tym miejscu świadek składa do akt fakturę VAT.* Notatki nie miały żadnej wartości majątkowej w tym sensie, że sama kartka A4 to była kartka, którą wygrzebałam ze śmieci, była pozbawiona znaczenia ekonomicznego. Na jednej stronie był wydruk, który powstaje podczas wyrównywania tonerów w drukarce, więc ponieważ kartka była i tak na zmarowanie, to na drugiej stronie kartki zrobiłam sobie te notatki. Teczka była z cienkiej tektury, miała wartość pewnie około 3 złotych, za tyle w każdym razie można kupić podobną w hipermarkecie. Natomiast sam kazus i opis istotnych zagadnień są o tyle cenne, że za ich przygotowanie otrzymuję od zamawiającego wynagrodzenie. Na przygotowanie kazusu zawieram odrębną umowę, mam przekazać dokumenty a zamawiający, czyli Okręgowa Izba Radców Prawnych w Warszawie, mi za to płaci wynagrodzenie. Ja nie pamiętam, jaka to umowa, na pewno jakaś zwykła cywilnoprawna, prawdopodobnie o dzieło. W każdym razie myślę też, że takie zapiski są bardzo wartościowe dla egzaminowanych, ponieważ ich znajomość zapewnia zdanie kolokwium. Jako że teczka miała na okładce napis „Kolokwium karne październik 2023”, podejrzewam, że sprawcą może być zdający kolokwium, osoba mu bliska albo człowiek, który chciał tę cenną wiedzę nielegalnie przehandlować. Domniemywam tak dlatego, że zginęła tylko ta jedna rzecz, czyli teczka z zawartością. Ja jestem pewna, że miałam ją w jednej z przeszklonych szafek znajdujących się w holu. Sprawdziłam od razu zamek we drzwiach wejściowych do lokalu, i wyglądał na nienaruszony, ale drzwi nie były zamknięte na klucz. Przypuszczam więc, że ktoś musiał użyć wytrychu. W poszukiwaniu teczki przetrząsnęłam całą kancelarię trzy razy, bez rezultatu. Dodam również, że przeprowadziłam potem research w oparciu o informacje jawnoźródłowe. Najpierw na stronie internetowej z listą aplikantów radcowskich OIRP w Warszawie ujawniłam trzech aplikantów II roku o imieniu „Tomasz”. Jeden z nich nosił nazwisko „Troskliwy”, i to zapaliło lampkę alarmową, bo „Troskliwy Miś” to taka *quasi* zabawna gra słów nawiązująca do dobranocki z lat 90, a poza tym ten niedoszły klient mówił o sobie jako o troskliwym ojcu, którego nazwisko zobowiązuje. Dojście do takiego wniosku nie wymagało tytanicznej pracy umysłowej. Następnie na portalu Facebook ujawniłam jedno konto o danych „Tadeusz Troskliwy”. To konto nie zawiera żadnych innych danych osobowych, ale zdjęcie profilowe przedstawia na 100 % mężczyznę, który był w mojej kancelarii 18 września 2023 r. *W tym miejscu świadek składa do akt wydruk z portalu Facebook.* Dlatego, odwalivszy całą robotę organów ścigania, postanowiłam złożyć zawiadomienie, co niniejszym czynię. O sprawie nie rozmawiałam ani z Tadeuszem ani Tomaszem Troskliwym. Niestety w związku z utratą materiałów musiałam napisać zupełnie nowy kazus. To trwało trzy dni robocze, za które nie otrzymam dodatkowego wynagrodzenia. Dlatego żądam od sprawcy odszkodowania w wysokości wynagrodzenia za kazus, czyli 1500 złotych, tyle mi płaci Izba. W kancelarii w oba te dni byłam sama. W lokalu nie ma monitoringu, nie ma go też w budynku ani w okolicy. Staraliśmy się, jako mieszkańcy, o założenie kamer, ale wszelkie kontakty ze spółdzielnią są jak łupanie kamieni na drodze. To wszystko. Żądam ścigania sprawcy lub sprawców tych przestępstw.

Czynność zakończono 10 października 2023 r. o godz. 11.25.

Warszawa, 10 października 2023 r.

prok. Manfred Majzelczyk
Prokuratura Rejonowa Warszawa-Mokotów w Warszawie

sygn. akt 4311-1.Ds.1111.23

NOTATKA URZĘDOWA

W związku z przyjęciem ustnego zawiadomienia o przestępstwie z telefonu prywatnego podjąłem próbę nawiązania kontaktu telefonicznego z osobą posługującą się numerem 797 797 797. Telefon odebrał mężczyzna, który na pytanie: „przepraszam, czy to pan Tadeusz Troskliwy” odpowiedział „tak, a o co chodzi?”. Udzieliwszy informacji o treści „przyjmę gruz, sprzedaję firany”, rozłączyłem się.

Na stronie internetowej <https://bip.oirpwarszawa.pl/p,47,lista-aplikantow-radcowskich> ustaliłem, że na listę aplikantów radcowskich prowadzoną przez Radę OIRP w Warszawie wpisany jest „Tomasz Troskliwy”, nr wpisu APL-WA-210777. W rozmowie telefonicznej z pracownikiem ustaliłem, że jest to aplikant II roku; udzielenia innych danych odmówiono, wskazując, że odpowiedzi zostaną udzielone wyłącznie na pisemne żądanie, a przekazana informacja jest dostępna publicznie. W rozmowie ustaliłem również, że radczyni prawna Marianna Malińska jest wpisana na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę OIRP w Warszawie, nr wpisu WA-18999 i wykonuje zawód.

W bazie PESEL i policyjnych bazach danych ustaliłem, że Tadeusz Troskliwy, ur. 5 maja 1960 r. w Tarcynie, PESEL 60050567823, zamieszkuje w Warszawie przy ul. Meander 39D lok. 350. Pod tym samym adresem jest zameldowany Tomasz Troskliwy, ur. 19 czerwca 1997 r. w Warszawie, s. Tadeusza i Teresy z d. Tańskiej.

W związku z powyższym poleciłem funkcjonariuszom KP Warszawa-Ursynów w miejscu zamieszkania osobiście wezwać do stawienia się w charakterze świadka Tomasza Troskliwego w tut. prokuraturze w dniu 16 października 2023 r., godz. 14.00.

POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU ŚLEDZTWA

Warszawa, 10 października 2023 r.

Manfred Majzelczyk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie
na podstawie art. 303 k.p.k.

postanowił

wszczać śledztwo w sprawie:

- 1) dokonanego w dniu 18 września 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej udzielenia Mariannie Malińskiej korzyści osobistej w związku z pełnieniem funkcji publicznej w celu skłonienia jej do naruszenia przepisów prawa, tj. o czyn z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k.;
- 2) usiłowania w dniu 18 września 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej dokonania rozboju na szkodę Marianny Malińskiej, tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.;
- 3) dokonanej w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej kradzieży z włamaniem na szkodę Marianny Malińskiej, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Dane zgromadzone w toku postępowania uzasadniają dostatecznie podejrzenie popełnienia przestępstw wskazanych w części dyspozytywnej postanowienia.

Z tego względu postanowiono jak wyżej.

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Warszawa, 16 października 2023 r., godz. 13.45

Tomasz Troskliwy

(imię i nazwisko świadka)

Na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.

Manfred Majzelczyk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie bez udziału protokolanta

przesłuchiwał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (*seria i numer oraz organ, który go wydał podane prawidłowo*).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), fałszywe oskarżenie (art. 234 k.k.) i zawiadomienie o niepopełnionym przestępstwie (art. 238 k.k.)

co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.).

Świadka pouczone również o uprawnieniach z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Tomasz Troskliwy**

Imiona rodziców: Tadeusz i Teresa z d. Tańska

Data i miejsce urodzenia: 19 czerwca 1997 r., Warszawa

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.)

Zajęcie: aplikant radcowski

Wykształcenie: wyższe, prawnik

Karalność za fałszywe zeznania lub fałszywe oskarżenie: niekarany

Stosunek do stron: obcy

Świadek zeznaje:

Nie wiem, o co chodzi w sprawie. Ja znam panią mecenas Mariannę Malińską, uczy nas prawa karnego na aplikacji radcowskiej. Jestem w tej chwili na II roku aplikacji i jutro mam kolokwium poprawkowe z tego przedmiotu. *Na pytanie prokuratora:* wiadome jest, że Marianna Malińska przygotowuje kazusy egzaminacyjne, jest bardzo prawdopodobne, że tak też będzie tym razem. Można to rozpoznać po ekstremalnie wysokim poziomie trudności i dość upiornym poczuciu humoru. Mam na myśli to, że kiedy kasus jest pełny żartów, w części tak zwanych sucharów, to znaczy, że ona pisała. Wszyscy aplikanci to wiedzą. Mieszkam z ojcem przy ul. Meander na Ursynowie. On bardzo mi kibicuje, bo sam ma wykształcenie podstawowe, i jest bardzo dumny, że ukończyłem studia prawnicze, a potem dostałem się na aplikację. Jest to wręcz rodzaj obsesji, dlatego strasznie się zamartwia tym moim jutrzejszym kolokwium. W pierwszym terminie nie zdałem, bo pomyliłem rozbój z kradzieżą rozbójniczą i zniesławienie ze znieważeniem, a ponadto uznałem, że procedura karna zna instytucję nieważności postępowania. To wszystko z nerwów, ale słusznie oblałem. Poza tym w pracy robię głównie w adminie. *Na pytanie przesłuchującego:* chodzi o prawo administracyjne. No więc teraz jestem znacznie lepiej przygotowany, chociaż mam strasznego pietra, że na kolosie będzie nowelizacja z 1 października 2023 r. *Na pytanie przesłuchującego:* chodzi o ustawę

z 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw, to zastanawiające, że pan prokurator słyszy o niej ode mnie po raz pierwszy, ale być może ta nowela się na Mokotowie nie przyjęła. To chyba tyle. *W tym miejscu przesłuchujący poucza ponownie świadka o odpowiedzialności karnej na zatajenie prawdy i zeznanie nieprawdy. Na pytanie przesłuchującego:* tak, ojciec boi się o to moje kolokwium tak bardzo, że chyba wykombinował i zmalował coś, o czym wolę nie myśleć. Domyślam się tego, ponieważ on tydzień temu w poniedziałek przyszedł do mnie do pokoju wieczorem z jakimś pendrive’em i powiedział: synek, otwieraj to, tutaj jest recepta na twoje kolokwium. On do mnie przyszedł jako do syna, a nie do przyszłego radcy prawnego, zresztą jako aplikant nie mógłbym przyjąć od niego upoważnienia do obrony, więc to nie jest niestety żadna tajemnica obrończa ani zawodowa. Ojciec był przeszczeniwy, że mi pomaga, ale ja się przeraziłem, powiedziałem mu, że nie wiem, co zrobił, i nie chcę wiedzieć, a oszustwo jest niegodne radcy, wyrwałem mu ten pendrive i spuściłem w sedesie, pewnie po tygodniu już minął Tczew. Nie zastanawiałem się nawet, czyj on jest, ten pendrive, zakładałem, że ojczulka. Potem już o tym nie rozmawialiśmy, on nie wracał do tematu, bo widział, że jestem o to na niego wściekły. Żadnych teczek ani papierów w domu związanych z kolokwium nie widziałem. To wszystko.

Czynność zakończono w dniu 16 października 2023 r. o godz. 14.50.

**POSTANOWIENIE
O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW**

Warszawa, 23 października 2023 r.

Manfred Majzelczyk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie
uwzględniając dane zebrane w sprawie, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

postanowił

przedstawić Tadeuszowi Troskliwemu zarzut tego, że:

1) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, obiecał udzielić Mariannie Malińskiej korzyści osobistej polegającej na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w celu skłonienia do i w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, zaplanowane na 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiły uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k.

2) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu przywłaszczenia usiłował dokonać na szkodę Marianny Malińskiej rozboju w ten sposób, że zażądał wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, grożąc jej popełnieniem samobójstwa na wypadek niespełnienia tego żądania, celu jednak nie osiągnął z uwagi na stanowczą postawę Marianny Malińskiej,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k.

3) w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, otworzywszy wytrychem zamek w drzwiach wejściowych do ww. lokalu, zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz pozbawioną wartości majątkowej zapisaną kartkę A4, tj. mienie o łącznej wartości 752 złotych,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 23 października 2023 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.).

W związku z tym oświadczam, że nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Warszawa, 23 października 2023 r., godz. 9.00

Manfred Majzelczyk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. bez udziału protokolanta przesłuchiwał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k. i in.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (*seria i numer oraz organ, który go wydał podane prawidłowo*)

Podejrzany podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Tadeusz Troskliwy**

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Teofil i Tamara z d. Twerska

Data i miejsce urodzenia: 5 maja 1960 r., Tarczyn

PESEL: 60050567823

Miejsce zamieszkania: ul. Meander 39D lok. 350, 02-791 Warszawa

Telefon: 797 797 797

Faks: nie posiada

E-mail: nie posiada

Obywatelstwo: polskie

Wykształcenie: podstawowe

Stan cywilny: wolny (wdowiec)

Liczba dzieci i ich wiek: syn, lat 26

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: brak

Zawód: bez zawodu

Zatrudniony: dorywcze prace budowlane

Dochód: ok. 4.500 zł netto miesięcznie

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie dotyczy

Stan majątkowy: nieruchomość – mieszkanie nr 350 przy ul. Meander 39D o powierzchni 42 m² (współwłasność z synem Tomaszem Troskliwym do 1/2, do spłaty kredyt w wysokości 250.000 złotych), samochodu nie posiada

Karalność: niekarany

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, alkoholu nie używa

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. (*tu odpowiednie przepisy*) k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Podejrzany nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

Podejrzany wyjaśnia: treść pouczeń i zarzutów zrozumiałem. Nie będę odpowiadał na żadne pytania. Chcę tylko powiedzieć, że ja byłem rzeczywiście 18 września 2023 roku u pani mecenaszki Malińskiej w kancelarii, i wtedy faktycznie było tak, jak to mi pan prokurator odczytał w zarzucie. Widziała mnie wtedy, nie ma co zaprzeczać. Chcę tylko powiedzieć, że ja to dla synka wszystko zrobiłem, panie prokuratorze, dla synka. *Przesłuchujący stwierdza, że*

podjezany płacze. Podejzany w dalszym ciągu: proszę o łagodny wymiar kary. Nie będę zaznajamiał się z aktami postępowania przed zamknięciem śledztwa. To wszystko.

Czynność zakończono w dniu 23 października 2023 r. o godz. 9.55.

Warszawa, 7 listopada 2023 r.

Prokuratura Rejonowa Warszawa-Mokotów w Warszawie
Sygn. akt 4311-1.Ds.1111.23

AKT OSKARŻENIA
p-ko Tadeuszowi Troskliwemu
osk. o czyn z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k. i in.

Oskarżam:

Tadeusza Troskliwego, s. Teofila i Tamary z d. Twerskiej, ur. 5 maja 1960 r. w Tarczynie, PESEL 60050567823, zam. ul. Meander 39D lok. 350, 02-791 Warszawa, tel. 797 797 797, faksu i adresu e-mail nie posiada, ob. polskiego, o wykształceniu podstawowym, stanu wolnego (wdowca), niemającego nikogo na utrzymaniu, utrzymującego się z dorywczych prac budowlanych, osiągającego z tego tytułu dochód miesięczny w kwocie 4.500 złotych netto, współwłaściciela (1/2) mieszkania nr 350 przy ul. Meander 39D o powierzchni 42 m², zdrowego, niekaranego, w przedmiotowej sprawie środka zapobiegawczego nie stosowano

o to, że:

1) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, obiecał udzielić Mariannie Malińskiej korzyści osobistej polegającej na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w celu skłonienia do i w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, zaplanowane na 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiały uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium, tj. o przestępstwo z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k.

2) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu przywłaszczenia usiłował dokonać na szkodę Marianny Malińskiej rozboju w ten sposób, że zażądał wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, grożąc jej popełnieniem samobójstwa na wypadek niespełnienia tego żądania, celu jednak nie osiągnął z uwagi na stanowczą postawę Marianny Malińskiej, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k.

3) w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, otworzywszy wytrychem zamek w drzwiach wejściowych do ww. lokalu, zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz pozbawioną wartości majątkowej zapisaną kartkę A4, tj. mienie o łącznej wartości 752 złotych, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 k.p.k., art. 31 § 1 k.p.k. oraz art. 33 § 1 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w postępowaniu zwyczajnym.

Uzasadnienie

18 września 2023 r. około godz. 16.00 do kancelarii radczyni prawnej Marianny Malińskiej przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 w Warszawie stawiał się umówiony wcześniej telefonicznie Tadeusz Troskliwy, podający się za osobę o personaliach „Tadeusz Miś”. Podczas rozmowy, która – wedle wiedzy Marianny Malińskiej – miała dotyczyć sprawy karnej, mężczyzna ten oświadczył, że przyszedł prosić ją o to, aby w związku z tym, że jest autorką kazusu z prawa karnego na kolokwium na II roku aplikacji radcowskiej prowadzonej przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Warszawie, przekazała mu treść kazusu egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych, które to informacje pozwoliłyby jego synowi Tomaszowi uzyskanie oceny pozytywnej z tego przedmiotu. W zamian obiecał jej, że na portalach internetowych będzie umieszczał komentarze zawierające entuzjastyczne wypowiedzi na temat kompetencji prawniczych Marianny Malińskiej jako radczyni prawnej. Marianna Malińska jest radczynią prawną wykonującą zawód w Warszawie, wykładowczynią prawa karnego na aplikacji radcowskiej prowadzonej przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Warszawie oraz autorką niektórych zadań egzaminacyjnych, w tym zaplanowanego na 17 października 2023 r. kolokwium poprawkowego z prawa karnego, o którym to wspominał Tadeusz Troskliwy. Obietnica korzyści osobistej została złożona w zamian za zachowanie niezgodne z prawem.

W związku ze stanowczą odmową, Tadeusz Troskliwy opuścił lokal kancelarii, do której jednak natychmiast powrócił, żądając wydania kartki A4, którą zauważył podczas rozmowy z Marianną Malińską. Była ona opatrzona nakreślonym na czerwono nagłówkiem „Kolokwium karne 17.10.2023” i zawierała odręczne notatki opisujące zasadnicze problemy prawne, których uwzględnienie w pracy stanowiącej rozwiązanie zadania egzaminacyjnego umożliwiałoby uzyskanie oceny pozytywnej. Żądając wydania tego przedmiotu, Tadeusz Troskliwy zagroził, że wypadku odmowy udostępnienia notatek, jeżeli jego syn nie zda kolokwium, to on coś sobie zrobi. Groźba ta jednak nie odniosła zamierzonego efektu, ponieważ Marianna Malińska jej nie uległa i w zdecydowany sposób usunęła Tadeusza Troskliwego z lokalu, który następnie zamknęła na zamek podklamkowy.

Trzy tygodnie później, w poniedziałek 9 października 2023 r., Marianna Malińska przebywała w siedzibie kancelarii przy ul. Łużyckiej w godzinach 9-18. Z uwagi na brak umówionych spotkań mieszkanie było zamknięte na zamek podklamkowy. Około godziny 16.00 Marianna Malińska zauważyła brak tekturowej teczki o wartości 3 złotych wraz z zawartością w postaci kartki A4, którą to chciał zabrać w celu przywłaszczenia Tadeusz Troskliwy w dniu 18 września 2023 r. (bez wartości ekonomicznej), a także dysku TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych. Zaboru tego dokonał, włamawszy się do ww. lokalu za pomocą wytrychu, Tadeusz Troskliwy, który następnie usiłował przekazać dysk synowi Tomaszowi Troskliwemu. Ten jednak, nie wiedząc, że stanowi on własność osoby trzeciej, wyrzucił go do sieci kanalizacyjnej.

Tadeusz Troskliwy przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów (z daty 18 września 2023 r.). Nie był on dotychczas leczony w PZP czy PAA ani karany.

Lista osób podlegających wezwaniu na rozprawę:

- 1) oskarżony Tadeusz Troskliwy (*karta podana prawidłowo*),
- 2) świadek Marianna Malińska (*karta podana prawidłowo*),
- 3) świadek Tomasz Troskliwy (*karta podana prawidłowo*),

Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

- 1) faktura VAT (*karta podana prawidłowo*),
- 2) wydruk z portalu Facebook (*karta podana prawidłowo*),
- 3) notatka urzędowa z 10.10.2023 r. (*karta podana prawidłowo*),
- 4) informacja KRK (*karta podana prawidłowo*).

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Warszawa, 5 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie VIII Wydział Karny

w sprawie Tadeusza Troskliwego, osk. z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k. i in.

Przewodniczący: sędzia Jan Jakubowicz

Protokolant: sekr. sąd. Orest Opalek

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów w Warszawie Manfreda Majzelczyka

Sprawę wywołano o godzinie 9.00.

Rozprawa odbyła się w całości jawnie.

Na rozprawę stawili się: oskarżony Tadeusz Troskliwy osobiście.

Stawili się świadkowie Marianna Malińska i Tomasz Troskliwy.

Pouczona o prawie złożenia oświadczenia o woli działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego oraz o treści art. 387 k.p.k. Marianna Malińska oświadcza, że nie chce działać w sprawie jako oskarżycielka posiłkowa.

Przewodniczący zarządził opuszczenie sali przez świadków. Świadek Tomasz Troskliwy opuszcza salę. Świadek Marianna Malińska pozostaje na sali.

Strony nie złożyły innych wniosków formalnych.

Oskarżony podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.)

(Podane przez oskarżonego dane osobowe zgodne są z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.)

Przewodniczący poinformował o informacji KRK.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzuty oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów (*podano prawidłowo*), po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów, czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony podaje:

Zrozumiałem treść zarzutów, wszystko już na prokuraturze powiedziałem. Niechże się wysoki sąd nie gniewa, że odmawiam dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, ale mi po prostu wstyd. To wszystko.

W tym miejscu na podstawie art. 389 § 1 k.p.k., wobec faktu, że oskarżony odmawia wyjaśnień, Sąd postanowił ujawnić wyjaśnienia złożone przez niego w toku postępowania przygotowawczego podczas przesłuchania 23.10.2023 r.

Przewodniczący odczytał protokół z 23.10.2023 r.

Po odczytaniu oskarżony: potwierdzam, że tak panu prokuratorowi powiedziałem i nie mam już nic specjalnego do powiedzenia. Nie chcę odpowiadać na żadne pytania. Dodam tylko, że jak akt oskarżenia już do sądu trafił, to przejrzałem akta i zauważyłem, że pani mecenas Malińska dołączyła wydruk z mojego fejsbuka. Bardzo podziwiam, jak ona sprytnie wydedukowała moje prawdziwe nazwisko, niewiasta ma prawdziwie rozum i godność człowieka. Chcę też powiedzieć, że mówiąc, że zrobię sobie krzywdę, miałem faktycznie na celu popełnienie samobójstwa, ale uczciwie mówiąc to był blef, bo niespieszno mi żegnać się z tym padołem łez.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe i pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu.

Staje świadek Marianna Malińska.

Przewodniczący uprzedził świadka o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył o treści art. 182 k.p.k. i 183 k.p.k. Zapytana o imiona i nazwiska, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, świadek podała:

Marianna Malińska, okazuje dowód osobisty, zamieszkała w Warszawie, lat 39, radczyni prawna, dla stron obca, za fałszywe zeznanie lub oskarżenie niekarana.

Świadka, wobec braku sprzeciwu obecnych stron, Sąd postanowił przesłuchać bez przyrzeczenia.

Świadek zeznaje:

Wiem, czego dotyczy sprawa, ja składałam w niej zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. To zawiadomienie dotyczyło trzech w sumie czynów, ale złożyłam je dopiero dzień po ostatnim, bo wcześniej nie byłam przekonana o takiej konieczności i miałam inne rzeczy na głowie. Ja pamiętam wszystkie czyny dość dokładnie, one miały miejsce w siedzibie mojej kancelarii, pierwsze dwa 18 września, a ostatnie 9 października 2023 r. Jeżeli chodzi o pierwsze dwa, to ich sprawcą jest z całą pewnością pan oskarżony, Tadeusz Troskliwy, który wówczas przedstawił mi się jako Tadeusz Miś. On przyjechał do kancelarii na umówione wcześniej spotkanie, to miała być konsultacja sprawy karnej. W trakcie rozmowy okazało się jednak, że nie chodzi tutaj o sprawę związaną z wykonywaniem przeze mnie zawodu, ale moją działalność samorządowo-edukacyjną. Od lat jestem wykładowczynią prawa karnego w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Jest to przedmiot realizowany na II roku aplikacji i ponoć jest bardzo trudny, to znaczy kolokwium z niego faktycznie jest dość wymagające. Cóż, wychodzimy wraz z innymi karnistami z założenia, że co cię nie zabije, to cię wzmocni, i rzeczywiście jak ktoś to przetrwa, to i egzamin zawodowy zda, i w życiu zawodowym sobie poradzi. Poza tym aplikantów merytorycznie bijemy, bo kochamy, że tak powiem. Ponadto jestem też autorką kasusów egzaminacyjnych na niektóre kolokwia. Tak w każdym razie było w wypadku ubiegłorocznego kolokwium poprawkowego. To kolokwium było planowane na 17 października 2023 r. i rzeczywiście wtedy się odbyło. Jest to o tyle ważne, że obecność w mojej kancelarii Tadeusza Troskliwego miała z tym związek. On

mianowicie podczas tej rozmowy wrześnieowej zaczął mnie prosić, żebym mu podała, co na tym kolokwium będzie, czyli jakie problemy będą stanowiły treść zadania i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych. To są informacje, których znajomość w zasadzie gwarantuje zdanie kolokwium, reszta to kwestia warsztatowego ubrania zagadnień w formę pisma procesowego, jakim jest apelacja. Uznałam to za skandaliczne żądanie i zażądałam opuszczenia lokalu. Pan oskarżony chyba się wtedy rozplakał i zaczął mnie błagać na kolanach, ale odmówiłam ponownie i on faktycznie wyszedł. Nie zdążyłam się jednak otrząsnąć z szoku, bo takiego obrotu spraw to się nie spodziewałam, kiedy drzwi kancelarii ponownie się otworzyły i do kancelarii wkroczył purpurowy na twarzy pan Troskliwy. Jego determinacja musiała być zaiste wielka, ponieważ wrzasnął, że mam mu oddać kartkę z notatkami na temat kolokwium, którą musiał przyuważyć podczas naszej rozmowy, bo w przeciwnym razie wyjdzie i coś sobie zrobi. Ta kartka formatu A4 miała zerową wartość materialną, ale ze względu na treść była cenna, w każdym razie dla pana oskarżonego oraz, jak sądzę, osób, które oblały kolokwium w pierwszym terminie. Były na niej bowiem zapiski dotyczące prawidłowych zarzutów i wniosków apelacyjnych, które są kluczowe, żeby zdać. Ja się tym ponownym objawieniem się pana oskarżonego nie przejęłam i wyrzuciłam go za drzwi. Więcej go już nie widziałam, aż do dzisiejszej rozprawy. Zawiadomienie o przestępstwie złożyłam jednak dopiero ponad trzy tygodnie później, ponieważ na moją szkodę popełniono jeszcze jedno przestępstwo. Polegało ono na wykradzeniu teczek, w której miałam dysk zewnętrzny z kazusem egzaminacyjnym i opisem istotnych zagadnień egzaminacyjnych oraz wspomnianą kartkę z notatkami. To wydarzyło się w czasie, kiedy byłam w kancelarii w poniedziałek 9 października 2023 r. Sprawca zabrał tylko to, mimo że było tam więcej wartościowych przedmiotów, na przykład drukarka, więc podejrzewam, że ma to związek z tym nieszczęsnym kolokwium z prawa karnego. Ja nie wiem, kto jest sprawcą, nie chcę budować hipotez, ale jest taka mądra zasada, że *is fecit, cui prodest*. W każdym razie ktoś to wykradł mimo drzwi zamkniętych, chyba, na klucz. *Na pytanie przewodniczącego:* ja nie widziałam żadnych śladów włamania, zamek nie był wyłamany, uszkodzeń na drzwiach i framudze też nie było, więc przypuszczam, że ktoś użył wytrychu, o ile drzwi faktycznie były zamknięte. Pewności dzisiaj nie mam i podczas poprzednich zeznań też nie miałam. *Świadek w dalszym ciągu:* ja już nie pamiętam teraz, jak i kiedy doszłam do prawdziwego nazwiska pana oskarżonego, ale chyba sprawdziłam imię syna na dostępnej publicznie liście aplikantów, a z nazwiskiem to musiało być jakieś skojarzenie. Założyłam, że podane przez oskarżonego imię syna „Tomasz” było prawdziwe, prawdziwego nazwiska oskarżony nie podał, bo go wyrzuciłam, zanim zdążył choćby jęknąć na ten temat. Pamiętam jeszcze, że do akt złożyłam wydruk z portalu Facebook i fakturę VAT. *Na pytanie przewodniczącego:* potwierdzam, że musiałam kasus pisać od nowa, więc to 1500 złotych za godziny zmarnowane na kasus pierwszy uważam, że powinnam odzyskać. Ja musiałam założyć, że z tego przygotowanego materiału nie można już skorzystać, bo może być znany osobom trzecim i kolokwium byłoby fikcją, dlatego takiego odszkodowania domagam się od oskarżonego. Podtrzymuję też żądanie zapłaty 752 złotych za teczkę i dysk. Ja znam się tylko na prawie karnym, ale sądzę, że mi się to wszystko słusznie na gruncie prawa cywilnego należy. Ja wykonuję zawód, podobnie jak kilkanaście tysięcy koleżanek i kolegów z mojej izby. Wszyscy razem, z aplikantami i aplikantkami, tworzymy izbę, natomiast poza tym wycinkiem życia samorządu, jakim jest kształcenie na aplikacji, nie mam z nim nic wspólnego. Nie korzystałam nawet, wstyd przyznać, z biernego ani czynnego prawa wyborczego na zebraniach rejonów, bo nie mam na to czasu. Namawiali mnie, mówiąc: „Marysia, dasz radę”, ale wykręcałam się od tego skutecznie i mam nadzieję, że ten błogi stan zachowam aż do momentu, kiedy będą mi nad trumną śpiewać „Anielski orszak”. Wiem tylko, że takie zebrania rejonów się odbywają, bo izba warszawska jest bardzo duża. To wszystko, co mam do zeznania.

W tym miejscu przewodniczący okazuje świadkowi fakturę VAT i wydruk z portalu Facebook złożone do akt 10.10.2023 r. – z kart (numery podane prawidłowo). Po okazaniu świadek: to są dokumenty, które złożyłam do akt podczas przesłuchania w prokuraturze.

Wobec faktu, że świadek oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, Sąd postanowił w trybie art. 391 § 1 k.p.k. ujawnić w całości zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Przewodniczący odczytał protokół z 10.10.2023 r.

Po odczytaniu świadek zeznaje: potwierdzam te zeznania. Na pytanie przewodniczącego: ja nie sprawdzałam kolokwium Tomasza Troskliwego z terminu poprawkowego, bo nie jestem egzaminatorką, ale skądinąd wiem, że zdał na piątkę, dobre dziecko. Zajęcia dydaktyczne prowadzę na zlecenie, natomiast kazus egzaminacyjny powstaje na podstawie chyba umowy o dzieło. W każdym razie to są umowy cywilnoprawne, za które dostaję wynagrodzenie.

Strony nie mają pytań do świadka.
Świadek pozostaje na sali rozpraw.

Staje świadek Tomasz Troskliwy.

Przewodniczący uprzedził świadka o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył o treści art. 182 k.p.k. i 183 k.p.k. Zapytany o imiona i nazwiska, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, świadek podał:

Tomasz Troskliwy, okazuje dowód osobisty, zamieszkały w Warszawie, lat 26, prawnik, syn oskarżonego, za fałszywe zeznanie lub oskarżenie niekarany.

Świadka, wobec braku sprzeciwu obecnych stron, Sąd postanowił przesłuchać bez przyrzeczenia.

*Świadek oświadcza, że chce skorzystać z prawa odmowy zeznań.
Świadek opuszcza salę rozpraw.*

Prokurator wnosi o odczytanie zeznań świadka w trybie art. 391 § 1 k.p.k., ponieważ świadek bezpodstawnie odmawia zeznań.

Oskarżony pozostawia do uznania sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku.

Wobec faktu, że odmowa zeznań świadka Tomasza Troskliwego nie była bezpodstawną, Sąd postanowił na podstawie art. 186 § 1 *in fine* oraz art. 391 § 1 k.p.k. a *contrario* wniosku prokuratora nie uwzględnić.

Prokurator wnosi o pięć minut przerwy w celu skontaktowania się z prokuratorem rejonowym jako bezpośrednio przełożonym i poinformowania go o zamiarze cofnięcia aktu oskarżenia w zakresie czynu z punktu 3) stosownie do art. 64 § 2 ustawy z 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

Sąd zarządził 5 minut przerwy.

Po przerwie na salę rozpraw stawili się jak przed przerwą.

Prokurator oświadcza, że wobec odmowy zeznań Tomasza Troskliwego linia oskarżenia co do czynu z punktu 3) aktu oskarżenia załamała się i grozi mu tzw. „gol”, dlatego cofa akt oskarżenia w tym zakresie, w pozostałym zakresie popiera oskarżenie.

Oskarżony oświadcza, że skoro już sprawa trafiła do sądu, to wolałby, o ile to możliwe, żeby sąd rozstrzygnął co do winy za wszystko, co mu zarzucono, bo obawia się, że będą go ciągać po sądach w przyszłości, jak się prokuratorowi odmieni.

Pokrzywdzona Marianna Malińska oświadcza, że w związku z oświadczeniem prokuratora nie przystępuje do postępowania jako oskarżycielka posiłkowa.

Na podstawie art. 399 § 1 sąd uprzedza obecne strony o możliwości zakwalifikowania czynu z punktu 3) aktu oskarżenia z art. 278 § 1 k.k. oraz art. 119 § 1 k.w.

Oskarżony oświadcza, że nie wnosi o przerwę w celu przygotowania się do obrony w związku z uprzedzeniem.

Na pytanie przewodniczącego strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego.

Wobec niezgłoszenia przez strony żądania uzupełnienia postępowania dowodowego, przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, uznając na podstawie art. 405 § 2 i 4 k.p.k. za ujawnione bez odczytywania protokoły i dokumenty wskazane w akcie oskarżenia jako dowody do ujawnienia na rozprawie.

Następnie przewodniczący udzielił głosu stronom zgodnie z art. 406 k.p.k.

Prokurator wnosi o uznanie oskarżonego winnym popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 1)-2) aktu oskarżenia przy zastosowaniu podanej w nim kwalifikacji prawnej i wymierzenie za te czyny kar: za czyn 1) kary 1 roku pozbawienia wolności, za czyn 2) kary 2 lat pozbawienia wolności, oraz o wymierzenie na podstawie tych kar jednostkowych kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności. Odnośnie do czynu z punktu 3) aktu oskarżenia wnosi o umorzenie postępowania o ten czyn na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 w zw. z art. 414 § 1 zd. 1 k.p.k.

Oskarżony wnosi o łagodne potraktowanie.

Po wysłuchaniu głosów stron Sąd niezwłocznie przystąpił do narady. Po sporządzeniu i podpisaniu wyroku przewodniczący ogłosił go publicznie, następnie podał ustnie najważniejsze powody wyroku oraz wskazał sposób i termin wniesienia apelacji.

Strony na pytanie przewodniczącego oświadczyły, że zrozumiały treść wyroku i pouczenia.

Rozprawę zakończono o godz. 12:45.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Sędzia Jan Jakubowicz

protokolant: sekr. sąd. Orest Opalek

przy udziale prokuratora: Manfreda Majzelczyka

po rozpoznaniu dnia 5 lutego 2024 roku sprawy Tadeusza Troskliwego, s. Teofila i Tamary z d. Twerskiej, ur. 5 maja 1960 r. w Tarcynie,

oskarżonego o to, że:

1) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, obiecał udzielić Mariannie Malińskiej korzyści osobistej polegającej na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w celu skłonienia do i w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, zaplanowane na 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiły uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium,
tj. o przestępstwo z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k.,

2) w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu przywłaszczenia usiłował dokonać na szkodę Marianny Malińskiej rozboju w ten sposób, że zażądał wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, grożąc jej popełnieniem samobójstwa na wypadek niespełnienia tego żądania, celu jednak nie osiągnął z uwagi na stanowczą postawę Marianny Malińskiej,
tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k.,

3) w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, otworzywszy wytrychem zamek w drzwiach wejściowych do ww. lokalu, zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz pozbawioną wartości majątkowej zapisaną kartkę A4, tj. mienie o łącznej wartości 752 złotych,
tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

orzeka

- I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1) aktu oskarżenia, przy czym opis tego czynu uzupełnia w ten sposób, że po sformułowaniu „w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie,” dodaje sformułowanie „to jest delegatki na zgromadzenie Izby,” stanowiącego przestępstwo z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k., za ten czyn skazuje go i na podstawie art. 229 § 3 k.k. wymierza mu za ten czyn karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- II. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2) aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 13 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k., za ten czyn skazuje go i na podstawie art. 14 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k. wymierza mu za ten czyn karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
- III. w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie 3) aktu oskarżenia, po podstawie art. 17 § 1 pkt 9 w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. postępowanie umarza;
- IV. na podstawie art. 85 § 1 i art. 86 § 1 i 2 k.k. kary pozbawienia wolności wymierzone w punktach I i II łączy i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
- V. w związku z umorzeniem postępowania za czyn z punktu 3) aktu oskarżenia na podstawie art. 67 § 3 w zw. z art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Marianny Malińskiej obowiązek naprawienia szkody w kwocie 752 (siedmuset pięćdziesięciu dwóch) złotych;
- VI. w związku ze skazaniem za czyny z punktów 1) i 2) aktu oskarżenia na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, a w związku z umorzeniem postępowania o czyn z punktu 3) aktu oskarżenia na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

VIII K 1111/23

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1)	Tadeusz Troskliwy	w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, obiecał udzielić Mariannie Malińskiej korzyści osobistej polegającej na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, to jest delegatki na zgromadzenie Izby, w celu skłonienia do i w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, zaplanowane na 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiały uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium, tj. czyn z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k.
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód Numer karty
1. 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w kancelarii radczyni prawnej Marianny Malińskiej przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 w Warszawie stawił się Tadeusz Troskliwy, który był ojcem aplikanta – w dacie czynu – II roku aplikacji radcowskiej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie Tomasza Troskliwego.		1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej 3) notatka urzędowa 4) wydruk z portalu Facebook /podano właściwe/
2. Marianna Malińska jest członkinią Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie i delegatką na zgromadzenie tej Izby, a także wykładowczynią prawa karnego i autorką kasusów egzaminacyjnych z tego przedmiotu w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, w tym kazusu na kolokwium z prawa karnego na II roku aplikacji radcowskiej prowadzonej w tej Izbie w dniu 17 października 2023 r.		1) zeznania M. Malińskiej /podano właściwe/

3. Wiedząc o tych okolicznościach, a także mając świadomość, że Tomasz Troskliwy w pierwszym terminie tego kolokwium uzyskał ocenę niedostateczną i ma w najbliższych tygodniach przystąpić do kolokwium poprawkowego, Tadeusz Troskliwy obiecał Mariannie Malińskiej udzielić jej korzyść osobistą polegającą na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, odbywające się 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiały uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium, co miało związek z funkcją Marianny Malińskiej w organach Izby jako delegatki na zgromadzenie, i zostało dokonane w celu skłonienia jej do takiego zachowania.			1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej	/podano właściwe/
4. Tadeusz Troskliwy działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.			1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
2)	Tadeusz Troskliwy	w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu przywłaszczenia usiłował dokonać na szkodę Marianny Malińskiej rozboju w ten sposób, że zażądał wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, grożąc jej popełnieniem samobójstwa na wypadek niespełnienia tego żądania, celu jednak nie osiągnął z uwagi na stanowczą postawę Marianny Malińskiej, tj. czyn z art. 13 § 1 w zw. z art. 280 § 1 k.k.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione			Dowód	Numer karty
5. Bezpośrednio po złożeniu tej obietnicy Tadeusz Troskliwy opuścił lokal na żądanie Marianny Malińskiej, powrócił jednak do niego niezwłocznie i zażądał od Marianny Malińskiej wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, na której znajdowały się notatki dotyczące kolokwium z prawa karnego, do którego jego syn Tomasz Troskliwy miał wkrótce przystąpić.			1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej	/podano właściwe/
6. Żądając wydania przedmiotu Tadeusz Troskliwy zagroził Mariannie Malińskiej, że jeżeli syna nie zda kolokwium, tenże coś sobie zrobi i że Marianna Malińska będzie go miała na sumieniu, jeżeli nie spełni żądania; Marianna Malińska jednak tej groźbie nie uległa i dzięki zdecydowanej postawie polegającej na posłużeniu się siłą fizyczną wobec niższego od siebie i starszego mężczyzny, wypchnęła Tadeusza Troskliwego z lokalu, a następnie zamknęła drzwi na zamek podklamkowy.			1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej	/podano właściwe/
7. Tadeusz Troskliwy działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia kartki A4 z notatkami.			1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania M. Malińskiej	/podano właściwe/
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		

3)	Tadeusz Troskliwy	w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, otworzywszy wytrychem zamek w drzwiach wejściowych do ww. lokalu, zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz pozbawioną wartości majątkowej zapisaną kartkę A4, tj. mienie o łącznej wartości 752 złotych, tj. czyn z art. 279 § 1 k.k. (czyn zarzucany)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
8. W dniu 9 października 2023 r. około godz. 16.00 nieustalona osoba przełamala zabezpieczenie kancelarii Marianny Malińskiej przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 w Warszawie w ten sposób, że używając wytrychu otworzyła zamek podklamkowy drzwi wejściowych do lokalu, a następnie zabrała z niego na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz pozbawioną wartości majątkowej zapisaną kartkę A4, zawierającą odrębne notatki.		1) zeznania M. Malińskiej 2) faktura VAT	/podano właściwe/
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
3)	Tadeusz Troskliwy	w dniu 9 października 2023 r. w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110 działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, otworzywszy wytrychem zamek w drzwiach wejściowych do ww. lokalu, zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Marianny Malińskiej dysk TRANSCEND ESD310C 2TB SSD o wartości 749 złotych, teczkę tekturową o wartości 3 złotych oraz zapisaną kartkę A4, tj. mienie o łącznej wartości 752 złotych, tj. czyn z art. 279 § 1 k.k. (czyn zarzucany)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione		Dowód	Numer karty
9. Kradzieży z włamaniem dokonał Tadeusz Troskliwy.		1) zeznania M. Malińskiej	/podano właściwe/
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1., 3.-7.	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego zasługują w ocenie Sądu na wiarę. Oskarżony w zasadzie przyznał się do popełnienia dwóch z trzech zarzucanych mu czynów, wskazując: „ja byłem rzeczywiście 18 września 2023 roku u pani mecenaski Malińskiej w kancelarii, i było tak, jak to mi pan prokurator odczytał w zarzucie”. Okoliczności te zostały także potwierdzone treścią zeznań świadka naoczego M. Malińskiej. Jednocześnie podkreślić należy, że w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oraz na rozprawie głównej oskarżony wyrażał konsekwentnie skruchę i wskazywał na szczególną motywację związaną z chęcią udzielenia synowi bezprawnej, niestety, pomocy. Jakkolwiek oskarżony pełnych wyjaśnień nie złożył, była to w pełni dopuszczalna forma realizacji prawa do obrony.	

1.-7.	zeznania M. Malińskiej	Zeznania M. Malińskiej Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Świadek zeznawała konsekwentnie, nie pomijając szczegółów, w tym stawiających ją w dość niekorzystnym świetle, jak na przykład zwlekanie ze spełnieniem społecznego obowiązku zawiadomienia o przestępstwach popełnionych w dniu 18 września 2023 r. Odnośnie do czynu z 9 października 2023 r. należy dodatkowo wskazać, że świadek uczciwie wskazała, że typowanie na sprawcę jakiegokolwiek osoby – mimo narzucania się „kandydatury” Tadeusza Troskliwego – byłoby tworzeniem nieuzasadnionych hipotez. Drobne rozbieżności pomiędzy zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym i sądowym są dowodem tego, że świadek nie nauczyła się jednej wersji wydarzeń na pamięć, ale zeznawała spontanicznie, ze wszystkimi tego ograniczeniami związanymi z naturalnym procesem zapominania, wpływającym na zdolność rekonstrukcji śladów pamięciowych, które ulegają z biegiem czasu zatarciu.
1)	notatka urzędowa	Dokument o niekwestionowanej autentyczności, prawidłowo wystawiony przez podmiot uprawniony.
1)	wydruk z portalu Facebook	Dokument o niekwestionowanej autentyczności, potwierdzonej wiarygodnymi zeznaniami M. Malińskiej oraz wyjaśnieniami oskarżonego.
8)	faktura VAT	Dokument o niekwestionowanej autentyczności, prawidłowo wystawiony przez podmiot uprawniony.

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
9)	zeznania M. Malińskiej	Zeznania M. Malińskiej były w pełni wiarygodne, ale jako że nie zawierały wskazania tożsamości sprawcy, nie mogły stanowić podstawy tego ustalenia. Z kolei zeznania Tomasza Troskliwego złożone w postępowaniu przygotowawczym nie mogły zostać na rozprawie odczytane ani ujawnione w inny sposób.

3. Podstawa prawna wyroku

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
☒ 3.1. Podstawa prawna skazania lub warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	Tadeusz Troskliwy

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Przepis art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k. obejmuje karalnością tzw. łapownictwo czynne, które polega m.in. na udzieleniu osobie pełniącej funkcję publiczną korzyści osobistej.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że Tadeusz Troskliwy w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, obiecał udzielić Mariannie Malińskiej korzyści osobistej polegającej na rozpowszechnianiu w Internecie komentarzy pochwalających jej kompetencje jako radcy prawnego, w związku z pełnieniem funkcji w organach samorządu Okręgowej Izby Radców Prawnych

w Warszawie, to jest delegatki na zgromadzenie Izby, w celu skłonienia do i w zamian za naruszenie przepisów prawa polegające na przekazaniu informacji na temat treści zadania egzaminacyjnego i opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z prawa karnego dla aplikantów II roku aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, zaplanowane na 17 października 2023 r., które to informacje umożliwiały uzyskanie oceny pozytywnej z tego kolokwium.

Na tle tych ustaleń faktycznych nie ulega kwestii, że:

- 1) zapowiedź rozgłoszenia w Internecie opinii przedstawiającej w pozytywnym świetle kompetencje zawodowe beneficjentki stanowi korzyść osobistą, ponieważ może zaspokajać niematerialne jej potrzeby (a także, nawiasem pisząc, wpływać pozytywnie na przyszłą sytuację ekonomiczną poprzez przysporzenie klientów);
- 2) korzyść ta (czyli rozpowszechniane na temat beneficjentki komentarze) nie musi mieć związku z funkcją publiczną beneficjentki obietnicy;
- 3) zachodzić musi jednak związek pomiędzy udzieleniem obietnicy a funkcją publiczną beneficjentki;
- 4) nie ulega kwestii, że związek ten faktycznie zachodził, ponieważ powodem udzielenia obietnicy był fakt pełnienia przez beneficjentkę funkcji w samorządzie zawodowym radców prawnych – delegatki na zgromadzenie;
- 5) z art. 115 § 19 k.k. wynika, że osobą pełniącą funkcję publiczną jest również osoba będącą członkiem organów samorządowych;
- 6) z art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.; dalej: u.r.p.) wynika, że organami samorządu są: Krajowy Zjazd Radców Prawnych, Krajowa Rada Radców Prawnych, Wyższa Komisja Rewizyjna, Wyższy Sąd Dyscyplinarny, Główny Rzecznik Dyscyplinarny, zgromadzenie okręgowej izby radców prawnych, rada okręgowej izby radców prawnych, okręgowa komisja rewizyjna, okręgowy sąd dyscyplinarny oraz rzecznik dyscyplinarny; członkami tych organów mogą być przy tym tylko radcowie prawni (art. 42 ust. 2 u.r.p.);
- 7) z art. 50 ust. 1 u.r.p. wynika wprawdzie, że w zgromadzeniu okręgowej izby radców prawnych uczestniczą wszyscy radcowie prawni należący do danej izby oraz, bez prawa głosu, aplikanci radcowscy tej izby, ale jeżeli liczba członków okręgowej izby radców prawnych przekracza 300 osób, zgromadzenie okręgowej izby radców prawnych stanowią delegaci wybrani na zebraniach zwołanych dla poszczególnych rejonów, objętych działalnością danej izby; M. Malińska pełni zaś funkcję delegatki na Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, gdzie odbywają się zebrania rejonów wyłaniające delegatów;
- 8) udzielona przez Tadeusza Troskliwego obietnica była miała na celu skłonienie M. Malińskiej do naruszenia prawa i stanowiła pewien ekwiwalent za naruszenie prawa, ponieważ udzielenie informacji o treści zadania egzaminacyjnego oraz opisu istotnych zagadnień egzaminacyjnych na kolokwium z przedmiotu realizowanego na II roku aplikacji radcowskiej przez autorkę zadania egzaminacyjnego będącą radczynią prawną stanowi delikt dyscyplinarny opisany w art. 64 ust. 1 u.r.p., tj. postępowanie sprzeczne z zasadami etyki (uczciwości); zadaniem samorządu jest bowiem przygotowywanie aplikantów radcowskich do należytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz nadzór nad należyтым wykonywaniem zawodu przez radców prawnych i aplikantów radcowskich, w tym poprzez rzetelne egzaminowanie aplikantów (art. 41 pkt 4 i 5 u.r.p.);
- 9) dokonanie tego przestępstwa następuje z chwilą złożenia obietnicy, a nie jej przyjęcia; innymi słowy przyjęcie obietnicy jest dla osiągnięcia tej formy stadialnej irrelevantne;
- 10) oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Ze względu na powyższe okoliczności uznać należy, że znamiona przestępstwa z art. 229 § 3 w zw. z § 1 k.k. zostały przez oskarżonego wypełnione.

Jednocześnie nie zachodziła w stosunku do tego konkretnego oskarżonego w tej konkretnej sprawie podstawa zastosowania ww. przepisów w brzmieniu sprzed 1.10.2023 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., ponieważ ustawa obowiązująca poprzednio nie była względniejsza dla sprawcy. Zmiana § 4 i 5 oraz dodanie § 4a do art. 229 k.k. nie wpłynęło na sytuację oskarżonego (kwalifikację prawną i ustawowe zagrożenie karą), zaś dodanie do art. 53 §2a-2e m.in. katalogów otwartych okoliczności obciążających i łagodzących, jak również zmiana art. 53 k.k., nie skutkowały koniecznością modyfikacji wymiaru kary w stosunku do stanu sprzed nowelizacji, czego dowodem jest wymiar kary (dolna granica ustawowego zagrożenia). Trzeba również podkreślić, że w literaturze wskazuje się, iż „Tylko w razie stwierdzenia, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla sprawcy, należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio. Brak rozważań ze strony sądów dotyczących tych kwestii i brak powołania się w treści wyroku na art. 4 § 1 KK wskazuje na to, że sądy postąpiły zgodnie z zasadą stosowania ustawy nowej i nie stosowały wyjątkowo ustawy obowiązującej poprzednio” (zob. R. Stefański [red.] Komentarz do art. 4, nb. 42 [w:] R. Stefański [red.] Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Legalis 2023). Z tego względu w podstawie skazania nie powołano się na art. 4 § 1 k.k. (jest to zbędne z uwagi na to, że zastosowano ustawę nową).

☒ 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	Tadeusz Troskliwy
---	----	-------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Przepis art. 280 § 1 k.k. obejmuje karalnością przestępstwo tzw. rozboju. Z kolei art. 13 § 1 k.k. stanowi podstawę normatywną jednej z form stadialnych przestępstwa – tzw. usiłowania zwykłego.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że Tadeusz Troskliwy w dniu 18 września 2023 r. około godz. 16.00 w Warszawie przy ul. Łużyckiej 30 lok. 110, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu przywłaszczenia usiłował dokonać na szkodę Marianny Malińskiej rozboju w ten sposób, że zażądał wydania stanowiącej jej własność, pozbawionej wartości majątkowej zapisanej kartki A4, grożąc jej popełnieniem samobójstwa na wypadek niespełnienia tego żądania, celu jednak nie osiągnął z uwagi na stanowczą postawę Marianny Malińskiej.

W warstwie motywacyjnej należy zauważyć, że:

- 1) znamię czasownikowe „kradnie” użyte w redakcji art. 280 § 1 k.k. należy rozumieć w sposób tożsamy jak przestępstwo tzw. kradzieży zwykłej, stypizowane w art. 278 § 1 k.k., tj. jako zabór cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia;
- 2) usiłowanie zwykle polega na tym, że sprawca, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje;
- 3) w realiach sprawy usiłowanie zaboru przedmiotu stanowiącego własność M. Malińskiej niewątpliwie miało miejsce, a stadium dokonania nie zostało osiągnięte wyłącznie ze względu na zdecydowaną postawę pokrzywdzonej, co wyłącza zastosowanie klauzuli niekaralności w związku z tzw. czynnym żalem (dobrowolnym odstąpieniem od dokonania – art. 15 § 1 k.k.), a także dobrodziejstwa art. 15 § 2 k.k.;
- 4) o ile w wypadku tzw. kradzieży zwykłej wartość mienia stanowiącego przedmiot wykonawczy ma znaczenie (zob. art. 119 § 1 k.w.), to w wypadku rozboju jest to okoliczność dla bytu przestępstwa prawnie irrelevantna, ponieważ ten czyn zabroniony nie jest „przepołowiony” (tj. stanowi przestępstwo bez względu na wartość przedmiotu wykonawczego);
- 5) w konsekwencji bezsporne jest, że przedmiotem wykonawczym rozboju może być rzecz całkowicie pozbawiona – jak w tej sprawie – wartości majątkowej;
- 6) groźba popełnienia samobójstwa jest groźbą użycia przemocy wobec osoby i jednocześnie groźbą karalną w rozumieniu art. 190 § 1 k.k., co jest o tyle istotne, że w literaturze wskazuje

się, iż takie jej cechy (groźby karalnej) muszą być dla przypisania sprawstwa czynu z art. 280 § 1 k.k. spełnione; 7) dla wyczerpania znamion rozboju nie ma znaczenia to, że sprawca nie ma zamiaru realizacji groźby (co w tej sprawie miało zresztą miejsce); 8) Tadeusz Troskliwy działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia. Z tych wszystkich względów uznać należy, że znamiona przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. zostały przez oskarżonego wypełnione. Jednocześnie nie zachodziła w stosunku do tego konkretnego oskarżonego w tej konkretnej sprawie podstawa zastosowania ww. przepisu w brzmieniu sprzed 1.10.2023 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., ponieważ ustawa obowiązująca poprzednio nie była względniejsza dla sprawcy, wobec którego w związku ze skazaniem wymierzono karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a ta nie uległa w wyniku nowelizacji z 7.07.2023 r. zmianie. Zachowuję tutaj w pełni uwagi dotyczące pominięcia w podstawie skazania art. 4 § 1 k.k., zawarte w części 3.1. Uzupełniając jedynie trzeba zauważyć, że zmiana górnej granicy ustawowego zagrożenia karą (z 12 na 15 lat) nie wpłynęła na sytuację oskarżonego, któremu wymierzono karę w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia.			
☒	3.3. Umorzenie postępowania	III	Tadeusz Troskliwy
Zwiążle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Wobec skutecznego cofnięcia aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego należało postępowanie w sprawie o ten czyn umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 w zw. z art. 414 § 1 zd. 1 k.p.k.			
4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Tadeusz Troskliwy	I	czyn 1) wg aktu oskarżenia	Na korzyść oskarżonego przemawia stosunkowo niewysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i winy a także niekaralność (zob. informacja KRK). Na niekorzyść oskarżonego przemawia postać zamiaru (bezpośredni). Z okoliczności obciążających wymienionych w katalogu otwartym z art. 53 § 2a k.k. zachodziła wskazana w punkcie 4: popełnienie przestępstwa z premedytacją. Z okoliczności łagodzących wymienionych w katalogu otwartym z art. 53 § 2b k.k. zachodziła wskazana w punkcie 1: popełnienie przestępstwa w wyniku motywacji zasługującej na uwzględnienie (swoiście pojęte dobro syna).
Tadeusz Troskliwy	II	czyn 2) wg aktu oskarżenia	Na korzyść oskarżonego przemawia stosunkowo niewysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i winy a także niekaralność (zob. informacja KRK). Na niekorzyść oskarżonego przemawia postać zamiaru (bezpośredni).

			<i>Z okoliczności obciążających wymienionych w katalogu otwartym z art. 53 § 2a k.k. nie zachodziła żadna</i> <i>Z okoliczności łagodzących wymienionych w katalogu otwartym z art. 53 § 2b k.k. zachodziła wskazana w punkcie 1: popełnienie przestępstwa w wyniku motywacji zasługującej na uwzględnienie (swoiście pojęte dobro syna).</i> <i>Okoliczność z art. 53 § 2b pkt 2 k.k. nie zachodzi, ponieważ przestępstwo popełniono wprawdzie być może pod wpływem gniewu, ale nie był on usprawiedliwiony okolicznościami zdarzenia. Przeciwnie: popełnienie tego przestępstwa było reakcją na prawidłową, zasługującą na pełną aprobatę reakcję pokrzywdzonej, która odmówiła przyjęcia obietnicy korzyści o osobistym charakterze. Taka motywacja oskarżonego stanowiła więc w istocie okoliczność obciążającą.</i>
Tadeusz Troskliwy	IV	czyny 1)-3) według aktu oskarżenia	<i>Wymiar kary łącznej odpowiada celom ogólno- i indywidualnoprewencyjnym dotyczącym oskarżonego, który nie był karany. Z tego względu Sąd wymierzył ją w wysokości minimalnej kary łącznej pozbawienia wolności (art. 86 § 1 k.k.), której wykonania nie mógł warunkowo zawiesić (art. 69 § 1 k.k. a contrario).</i>
Tadeusz Troskliwy	V	czyn 3) według aktu oskarżenia	<i>Wniosek o orzeczenie środka kompensacyjnego został złożony w terminie określonym w art. 49a k.p.k., a rodzaj, charakter i wysokość szkody związanej z kradzieżą przedmiotów, których pokrzywdzona nie odzyskała, nie budziły wątpliwości, zachodziła zatem, w związku z umorzeniem postępowania o ten czyn, podstawa orzeczenia tego środka (art. 67 § 3 w zw. z art. 46 § 1 k.k.).</i> <i>Jednocześnie Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody w kwocie 1500 złotych związanej z koniecznością opracowania nowego kazusu egzaminacyjnego, ponieważ nie była ona wyrządzona rzekomym przestępstwem, a miała pośredni jedynie charakter.</i>
5. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. Inne zagadnienia			
<i>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</i>			
nie dotyczy			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI	<i>Odnosnie do rozstrzygnięć co do czynów z punktów 1) i 2) aktu oskarżenia (punkty I i II wyroku), tj. skazaniem za te czyny, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zachodziła podstawa zwolnienia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości. Za takim rozstrzygnięciem przemawia to, że oskarżony ma niewielkie możliwości zarobkowe, a nadto nie dysponuje znaczniejszym majątkiem – poza nieruchomością, w której jednak zamieszkuje, zatem jej obciążenie lub zbycie byłoby niezamierzoną, nadmierną uciążliwością.</i> <i>Odnosnie do rozstrzygnięcia co do czynu z punktu 3) aktu oskarżenia (punkt III wyroku), w związku z umorzeniem postępowania o ten czyn, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty ponosi Skarb Państwa</i>
8. Podpis	
(podpis)	